Grila nr.3

Admitere la INM şi admitere în magistratură - 10 septembrie 2023 -

©n09r©

1 În ceea ce privește obligațiile solidare:

A. dacă obligația este solidară între creditori, debitorul se poate libera, în toate cazurile, plătind oricăruia dintre creditorii solidari;

B. dacă obligația este solidară între debitori, există solidaritate chiar dacă debitorii sunt obligați sub modalități diferite;

C. hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea unuia dintre codebitorii solidari profită, în toate cazurile, și celorlați codebitori solidari.

2 În ceea ce privește dezmembrămintele dreptului de proprietate:

A. când bunul dat în uzufruct a fost distrus în parte dintr-un caz fortuit, uzufructul continuă asupra părții rămase;

B. bunul ce face obiectul dreptului de uz poate fi închiriat;

C. servitutea de vedere este o servitute necontinuă.

3 În cazul în care a fost promisă în mod public o recompensă în schimbul executării unei prestații:

A. dacă prestația a fost executată separat de mai multe persoane, recompensa se împarte între ele, potrivit contribuției fiecăreia la obținerea rezultatului, iar dacă aceasta nu se poate stabili, recompensa se împarte în mod egal;

B. revocarea promisiunii, realizată în aceeași formă în care a fost făcută publică promisiunea, nu produce efecte față de cel care, mai înainte de publicarea revocării, a executat prestația;

C. nu există obligația de a face plata recompensei atunci când cel care a executat prestația nu cunoștea existența promisiunii.

4 În ceea ce privește contractul de întreținere:

A. dacă prestarea sau primirea în natură a întreținerii nu mai poate continua din motive obiective, se poate cere rezoluțiunea contractului;

B. caracterul său personal poate fi invocat de părți pentru a se opune acțiunii în revocarea contractului introduse de creditorii acestora;

C. încheiat pe durată determinată, acesta încetează la expirarea duratei respective, cu excepția cazului când creditorul întreținerii decedează mai devreme.

5 În ceea ce privește promisiunea de a contracta:

A. dacă, mai înainte ca promisiunea unilaterală de cumpărare a unui bun individual determinat să fi fost executată, creditorul său înstrăinează bunul ori constituie un drept real asupra acestuia, obligația promitentului se consideră stinsă;

B. dacă nu se prevede termenul în care urmează a fi încheiat contractul de vânzare, promisiunea bilaterală de vânzare se poate nota în cartea funciară, în termen de 6 luni de la data încheierii acesteia;

C. dreptul la acțiunea în pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare se prescrie în termen de 6 luni de la data încheierii promisiunii bilaterale de vânzare.

6 În ceea ce privește rezoluțiunea unilaterală:

A. declarația de rezoluțiune nu poate, în niciun caz, să privească o parte a contractului;

B. declarația de rezoluțiune a unui contract de vânzare se înscrie în cartea funciară a imobilului vândut pentru a fi opozabilă terților;

C. declarația de rezoluțiune devine irevocabilă, în toate cazurile, de la data comunicării ei către debitor.

7 În ceea ce privește contractul de împrumut de consumație care are ca obiect o sumă de bani:

A. dacă împrumutul este cu titlu gratuit, termenul de restituire se prezumă a fi stipulat numai în favoarea împrumutatului;

B. până la proba contrară, împrumutul se prezumă a fi cu titlu gratuit;

C. dacă nu a fost convenit un termen de restituire, obligația de restituire trebuie executată, în toate cazurile, de îndată.

8 Obligația se stinge:

A. prin remitere tacită de datorie;

B. dacă debitorul principal, pentru a se libera față de creditorul său, opune compensația pentru ceea ce acesta din urmă datorează fideiusorului;

C. în toate cazurile, la data cesiunii de creanță, atunci când în locul prestației inițiale este cedată o creanță.

9 În cazul neexecutării unei obligații:

A. de a nu face, creditorul nu este îndreptățit să ceară instanței încuviințarea de a înlătura, pe cheltuiala debitorului, ceea ce acesta din urmă a făcut cu încălcarea obligației de a nu face;

B. de a face, dacă debitorul nu este de drept în întârziere, creditorul poate, pe cheltuiala debitorului, să o execute el însuși, sub singura condiție a punerii în întârziere a debitorului;

C. creditorul poate cere întotdeauna ca debitorul să fie constrâns să execute obligația în natură, cu excepția cazului în care o asemenea executare este imposibilă.

10 Produsele bunurilor:

A. se cuvin proprietarului, dacă prin lege nu se dispune altfel;

B. se cuvin, ca regulă, titularului dreptului de uzufruct;

C. nu includ producția și sporul animalelor.

11 În ceea ce privește executarea prin echivalent a obligației contractuale:

A. daunele-interese moratorii nu pot depăși, în niciun caz, nivelul dobânzii legale;

B. la stabilirea daunelor-interese nu se ține seama, în niciun caz, de prejudiciile viitoare;

C. debitorul nu se poate libera alegând plata despăgubirii convenite prin clauza penală în locul executării în natură a obligației principale.

12 În ceea ce privește mandatul cu reprezentare:

A. mandantul poate revoca mandatul, expres sau tacit, cu excepția cazului în care mandatul a fost declarat irevocabil;

B. când a fost dat aceluiași mandatar de mai multe persoane pentru o afacere comună, mandatul poate fi revocat de către unul dintre mandanți, fără acordul celorlalți;

C. mandantul care revocă mandatul rămâne ținut să își execute obligațiile față de mandatar.

13 Prestația compensatorie:

A. nu se poate solicita decât odată cu desfacerea căsătoriei;

B. se poate acorda numai în cazul în care căsătoria a durat cel puțin 10 ani;

C. poate fi cumulată cu pensia de întreținere solicitată fostului soț.

14 În materie de moștenire legală:

A. prin mențiune expresă în act autentic notarial pot fi înlăturate efectele nedemnității judiciare, dar nu și cele ale nedemnității de drept;

B. poate fi reprezentată și o persoană lipsită de capacitatea de a moșteni;

C. dacă vin în concurs soțul supraviețuitor, un ascendent privilegiat și doi colaterali privilegiați ai defunctului, partea cuvenită clasei a doua este de două treimi din moștenire, ascendentului privilegiat revenindu-i jumătate din această parte.

15 În ipoteza înstrăinării bunului imobil dat în locațiune:

A. plata anticipată a chiriei nu poate fi opusă dobânditorului decât dacă a fost înscrisă în cartea funciară înainte ca înstrăinarea să devină opozabilă locatarului, chiar dacă a fost cunoscută de dobânditor pe altă cale;

B. dreptul locatarului este opozabil dobânditorului, în cazul imobilelor înscrise în cartea funciară, dacă data certă a locațiunii este anterioară datei certe a înstrăinării, chiar dacă locațiunea nu a fost notată în cartea funciară;

C. dacă părțile contractului de locațiune convin astfel, locațiunea încetează.

16 Contractul:

A. nu este valabil atunci când cauza acestuia nu este prevăzută expres în conținutul său;

B. se consideră, de asemenea, încheiat în momentul în care destinatarul ofertei săvârșește un act sau un fapt concludent, fără a-l înștiința pe ofertant, dacă, în temeiul ofertei, al practicilor statornicite între părți, al uzanțelor sau potrivit naturii afacerii, acceptarea se poate face în acest mod;

C. încheiat de o parte aflată în stare de necesitate poate fi anulat, pentru acest motiv, chiar dacă cealaltă parte nu a profitat de această împrejurare.

17 În ceea ce privește renunțarea la moștenire:

A. dreptul la acțiunea în anularea renunțării se prescrie în termen de 6 luni, care curge, în toate cazurile, din momentul în care titularul dreptului la acțiune a cunoscut cauza de nulitate relativă;

B. creditorii succesibilului care a renunțat la moștenire în frauda lor pot cere instanței revocarea renunțării în ceea ce îi privește;

C. reprezentarea nu operează dacă reprezentantul a renunțat la moștenirea lăsată de reprezentat.

18 În ceea ce privește răspunderea civilă delictuală:

A. dacă prejudiciul a fost cauzat prin acțiunea simultană sau succesivă a mai multor persoane, fără să se poată stabili că a fost cauzat sau, după caz, că nu putea fi cauzat prin fapta vreuneia dintre ele, toate aceste persoane vor răspunde solidar față de victimă;

B. minorii care nu au împlinit vârsta de 14 ani nu răspund, în niciun caz, de prejudiciul cauzat printr-o faptă ilicită;

C. la stabilirea despăgubirii se are în vedere, dacă prin lege nu se prevede altfel, data pronunțării hotărârii judecătorești prin care debitorul este obligat la repararea prejudiciului cauzat creditorului prin fapta ilicită.

19 În ceea ce privește stipulația pentru altul:

A. beneficiarul dobândește, prin efectul stipulației, dreptul de a cere direct stipulantului executarea prestației;

B. stipulația poate fi acceptată și după decesul stipulantului, dar nu după decesul promitentului;

C. creditorii stipulantului nu pot revoca stipulația.

20 Sunt supuse notării în cartea funciară:

A. sechestrul, urmărirea imobilului, a fructelor ori veniturilor sale;

B. drepturile de superficie afectate de o condiție suspensivă;

C. drepturile de proprietate asupra unor imobile.

21 Posesia unui bun imobil încetează:

A. prin deposedare, dacă posesorul rămâne lipsit de posesia bunului mai mult de 6 luni;

B. prin transformarea sa în detenție precară;

C. prin exercitarea sa de către posesor cu intermitențe anormale în raport cu natura bunului.

22 Sub regimul comunității legale:

A. bunurile care înlocuiesc un bun propriu al unuia dintre soți sunt bunuri comune;

B. este anulabil actul de dobândire a unui bun comun de către unul dintre soți pentru motivul lipsei acordului expres al celuilalt soț;

C. soții răspund cu bunurile comune pentru repararea prejudiciului cauzat prin însușirea, de către unul dintre soți, a bunurilor aparținând unui terț, în măsura în care, prin aceasta, au sporit bunurile comune ale soților.

23 În ceea ce privește prescripția extinctivă:

A. în cazurile în care nulitatea relativă poate fi invocată de o terță persoană, prescripția dreptului la acțiunea în anularea actului juridic începe să curgă, dacă prin lege nu se prevede altfel, de la data când terțul a cunoscut existența cauzei de nulitate, însă nu mai târziu de împlinirea a 18 luni din ziua încheierii actului juridic respectiv;

B. întreruperea prescripției împotriva fideiusorului produce efecte și în privința debitorului principal;

C. cel care a executat de bunăvoie obligația după ce termenul de prescripție s-a împlinit are dreptul să ceară restituirea prestației, dacă la data executării nu știa că termenul de prescripție era împlinit.

24 În materia cesiunii de creanță:

A. dacă cesiunea a fost interzisă prin convenția cedentului cu debitorul, cesiunea nu produce, în niciun caz, efecte în privința debitorului;

B. creanța ce are ca obiect o altă prestație decât plata unei sume de bani nu poate fi cedată în parte decât dacă obligația este divizibilă, iar cesiunea nu face ca aceasta să devină, în mod substanțial, mai oneroasă pentru debitor;

C. cesiunea este opozabilă fideiusorului sub singura condiție ca formalitățile prevăzute pentru opozabilitatea cesiunii să fi fost îndeplinite față de debitorul însuși.

25 În ceea ce privește executarea de bunăvoie a obligației:

A. plata făcută de către un terț creditorului stinge obligația dacă este făcută pe seama debitorului, ipoteză în care terțul se subrogă, în toate cazurile, în drepturile creditorului plătit;

B. data plății făcute prin virament bancar este data la care instituția de credit a creditorului confirmă, în scris, efectuarea plății de către debitor, la cererea acestuia din urmă;

C. remiterea voluntară a înscrisului original constatator al creanței, făcută de creditor către fideiusor, naște prezumția stingerii obligației prin plată.

26 Cererea de reexaminare împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată pronunțate în etapa verificării și a regularizării acesteia:

A. se formulează în termen de 10 zile de la data comunicării încheierii;

B. se judecă fără citarea părților;

C. se admite dacă măsura anulării a fost dispusă eronat.

27 Nulitatea este condiționată de existența unei vătămări în cazul încălcării dispozițiilor legale referitoare la:

A. timbrarea cererii de chemare în judecată;

B. reprezentarea procesuală;

C. cuprinsul citației.

28 Calitatea procesuală:

A. este o condiție de exercitare a acțiunii civile;

B. se poate transmite, în cursul procesului, doar legal;

C. este verificată în etapa scrisă a judecății de către completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza, dispunându-se anularea cererii în cazul în care reclamantul nu a indicat, în termen legal, un pârât care să aibă calitate procesuală pasivă.

29 Constituie un termen legal care nu poate fi redus de judecător:

A. termenul pentru înmânarea citației;

B. termenul de 10 zile de la primirea de către reclamant a comunicării adresei instanței, prin care i se comunică acestuia lipsurile cererii de chemare în judecată și i se solicită efectuarea completărilor și a modificărilor dispuse în etapa verificării cererii și a regularizării acesteia;

C. termenul pentru depunerea întâmpinării.

30 Contradictorialitatea, principiu fundamental al procesului civil:

A. presupune, printre altele, că instanța nu poate hotărî, în niciun caz, asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților;

B. nu obligă instanța să supună discuției părților calificarea juridică exactă a actelor și faptelor deduse judecății, din moment ce calificarea este atributul exclusiv al instanței;

C. presupune, printre altele, că părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant la proces, inclusiv de către instanță din oficiu.

31 Cererea de intervenție voluntară principală:

A. se taxează după regulile aplicabile obiectului cererii, dacă aceasta ar fi fost exercitată pe cale principală;

B. se poate face și în instanța de recurs, cu acordul expres al părților;

C. va fi admisă în principiu doar dacă este dovedită condiția interesului intervenientului de a interveni în proces, spre deosebire de cererea de intervenție voluntară accesorie, în privința căreia legea nu prevede această condiție.

32 În ceea ce privește renunțarea la dreptul pretins:

A. reclamantul poate, în tot cursul procesului, chiar și în fața instanțelor de recurs, să renunțe la drept, dacă poate dispune de acesta, fără a fi necesar acordul pârâtului;

B. aceasta se poate face atât verbal în ședință, consemnându-se în încheiere, cât și prin înscris sub semnătură privată sau prin înscris autentic;

C. când aceasta are loc în fața unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție, hotărârea este definitivă.

33 În ceea ce privește procedura necontencioasă judiciară:

A. cererile necontencioase care au ca obiect eliberarea unor înscrisuri aflate în depozitul unei instanțe se vor îndrepta la acea instanță;

B. dacă cererea, prin însuși cuprinsul ei ori prin obiecțiile ridicate de persoanele citate sau care intervin, prezintă caracter contencios, instanța o va judeca potrivit procedurii contencioase judiciare;

C. apelul împotriva încheierii prin care se încuviințează cererea poate fi făcut de orice persoană interesată, doar dacă a fost citată la soluționarea cererii.

34 Poate fi invocată de părți sau de instanță din oficiu în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond:

A. excepția neîndeplinirii procedurii prealabile, indiferent de obiectul procesului în care a fost invocată;

B. excepția conexității;

C. excepția litispendenței.

35 Procedura îndreptării hotărârii:

A. implică soluționarea de urgență a cererii de îndreptare, cu citarea părților, prin încheiere executorie;

B. nu este obligatorie, îndreptarea unei hotărâri putând fi cerută și pe calea apelului sau, după caz, a recursului;

C. se aplică și în ipoteza în care o eroare materială este cuprinsă într-o încheiere de ședință.

36 Cererile incidentale:

A. sunt cele prin care o parte modifică pretențiile sale anterioare;

B. se judecă, în toate cazurile, de instanța competentă material pentru cererea principală;

C. pot fi formulate și în cadrul unui proces de divorț aflat în curs de desfășurare.

37 Se introduc numai la instanța în a cărei circumscripție este situat imobilul:

A. acțiunile posesorii privind acel imobil;

B. cererile privitoare la moștenire, până la ieșirea din indiviziune, dacă în masa succesorală a defunctului este cuprins și acel imobil;

C. cererile în prestație tabulară, în justificare tabulară sau în rectificare tabulară privind acel imobil.

38 Cererea de recuzare:

A. privitoare la alți judecători decât cei care fac parte din completul de judecată căruia pricina i-a fost repartizată spre soluționare va fi judecată de instanța ierarhic superioară;

B. a grefierului va arăta, printre altele, și probele de care partea înțelege să se folosească în dovedirea acesteia;

C. a judecătorului, formulată verbal, va fi anulată pentru nerespectarea formei scrise prevăzute de lege.

39 Tribunalul judecă:

A. în primă instanță, cererile posesorii, în ipoteza în care valoarea obiectului cererii depășește suma de 200.000 de lei;

B. apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate în procedura cu privire la cererile de valoare redusă;

C. doar în primă instanță și ca instanță de apel, dar nu și ca instanță de recurs.

40 În ceea ce privește căile de atac:

A. indicarea în mod greșit de către instanță a termenului pentru exercitarea unui apel constituie cauză de repunere în termen din oficiu a apelului exercitat cu respectarea indicației greșite a instanței;

B. revizuirea poate fi exercitată atât timp cât este deschisă calea de atac a apelului;

C. dacă hotărârea cu privire la o cerere principală nu este supusă nici apelului și nici recursului, soluția cu privire la o cerere incidentală soluționată prin aceeași hotărâre va fi definitivă, chiar dacă această din urmă soluție ar fi fost supusă căilor de atac în condițiile legii.

41 În ceea ce privește procedura ordonanței președințiale:

A. cererea poate fi soluționată și fără citarea părților, dar numai atunci când din înscrisurile depuse la dosar rezultă, fără putință de tăgadă, că aceasta este de respins ca inadmisibilă;

B. ordonanța este supusă numai apelului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, chiar dacă prin legi speciale se prevede altfel;

C. în toate cazurile în care competența de soluționare în primă instanță a cererii aparține curții de apel, calea de atac este recursul.

42 Judecarea cauzei se suspendă de drept:

A. când dezlegarea acesteia depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;

B. prin decesul intervenientului principal, până la introducerea în cauză a moștenitorilor, în afară de cazul când partea interesată cere termen pentru introducerea în judecată a acestora, în ipoteza în care cererea de intervenție voluntară principală a fost admisă în principiu anterior intervenirii decesului;

C. prin deschiderea procedurii insolvenței, în temeiul unei hotărâri judecătorești, dacă debitorul trebuie reprezentat, până la rămânerea definitivă a respectivei hotărâri.

43 Cererea reconvențională:

A. nu se comunică părților decât atunci când legea prevede expres;

B. este inadmisibilă dacă este formulată în procedura partajului judiciar;

C. având ca obiect desfacerea căsătoriei prin divorț se poate depune de soțul pârât cel mai târziu până la primul termen de judecată la care a fost citat în mod legal în procesul de divorț, pentru faptele petrecute înainte de această dată.

44 În ceea ce privește reprezentarea convențională a părților în judecată:

A. în cazul mandantului care beneficiază de consiliere judiciară, mandatul poate fi retras de către persoana ocrotită, cu încuviințarea tutorelui acesteia;

B. mandatarul neavocat al persoanei fizice, licențiat în drept și frate al acesteia, nu poate pune concluzii, fără a fi asistat de avocat, decât în fața judecătoriei;

C. împuternicirea de a reprezenta o persoană fizică dată mandatarului care nu are calitatea de avocat se dovedește, în toate cazurile, prin înscris sub semnătură privată.

45 În ipoteza în care cererea de chemare în judecată este formulată de mai mulți reclamanți:

A. judecătorul nu poate dispune introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane, decât cu acordul tuturor reclamanților;

B. ca regulă, actele de procedură, apărările și concluziile unuia dintre reclamanți nu le pot profita celorlalți și nici nu îi pot prejudicia;

C. împotriva aceluiași pârât, fiind solicitate pretenții proprii în temeiul unor raporturi juridice distincte și fără legătură între ele, determinarea instanței competente se face ținându-se seama de acea pretenție care atrage competența unei instanțe de grad mai înalt.

46 Constituie titluri executorii:

A. hotărârile primei instanțe când au ca obiect plata unor drepturi izvorâte din raporturile juridice de muncă;

B. actele autentificate de notarul public care constată o creanță certă și exigibilă, chiar dacă obiectul creanței nu este determinat, iar actul nu conține elemente care permit stabilirea lui;

C. toate încheierile și procesele-verbale întocmite de executorii judecătorești.

47 Instanța:

A. va declina competența de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite atunci când cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;

B. va respinge cererea de încuviințare a executării silite atunci când titlul executoriu este reprezentat de o hotărâre judecătorească definitivă, care cuprinde, în considerentele sale, dezlegări de drept greșite privitoare la fondul dreptului;

C. va admite cererea de încuviințare a executării silite prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac.

48 În ceea ce privește proba cu martori:

A. la momentul propunerii, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, numai în măsura în care martorul propus este de acord cu divulgarea acestor date;

B. nu poate fi ascultată ca martor persoana care beneficiază de consiliere judiciară;

C. în cazul amânării procesului pentru administrarea acestei probe, atunci când a fost propusă și încuviințată în cursul procesului pentru că nevoia administrării acesteia a reieșit din cercetarea judecătorească și partea nu a putut-o prevedea, partea este obligată, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a administra proba încuviințată, să depună lista martorilor în termen de 5 zile de la încuviințarea probei.

49 În ceea ce privește perimarea cererii:

A. dacă instanța constată că perimarea nu a intervenit, pronunță o sentință care poate fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la pronunțare;

B. aceasta lipsește de efect toate actele de procedură făcute în acea instanță, însă, când se face o nouă cerere de chemare în judecată, părțile pot folosi o expertiză administrată în cursul judecării cererii perimate, în măsura în care noua instanță socotește că nu este necesară refacerea acesteia;

C. cererea de revizuire se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor, dacă a rămas în nelucrare din motive neimputabile părții, timp de 6 luni.

50 În ceea ce privește judecata procesului:

A. aceasta are loc la sediul instanței, dacă prin lege nu se dispune altfel;

B. în cazurile în care cercetarea procesului în ședință publică ar aduce atingere vieții private a părților, instanța, numai la cererea acestora, poate dispune ca cercetarea procesului să se desfășoare în întregime fără prezența publicului;

C. reprezentantul Ministerului Public, în toate cazurile, va vorbi cel din urmă.

51 Constituie infracțiunea de furt calificat fapta inculpatului care:

A. major fiind, comite fapta împreună cu un minor;

B. în data de 21 decembrie 2022, în jurul orelor 21, călătorind cu un taxi și profitând de neatenția șoferului, îi sustrage acestuia portmoneul;

C. primind de la vecinul său cheia apartamentului acestuia, pentru a uda florile în timpul cât vecinul este plecat în vacanță, la data de 21 august 2023, în jurul orelor 14, după ce a intrat în apartament și a udat plantele, la plecare și-a însușit un colier din aur aflat pe masa din sufragerie.

52 Comiterea unei noi infracțiuni poate determina prelungirea:

A. termenului de supraveghere al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, dispusă pentru o infracțiune anterioară, dacă noua infracțiune a fost săvârșită în acest termen;

B. duratei măsurii educative a asistării zilnice dispuse pentru o infracțiune comisă anterior;

C. termenului de prescripție a răspunderii penale pentru o infracțiune anterioară, dacă noua infracțiune a fost comisă în acest termen.

53 Circumstanța atenuantă legală generală a reparării integrale a prejudiciului:

A. se reține doar dacă inculpatul a reparat integral, cel târziu până la primul termen de judecată, prejudiciul material și moral cauzat prin comiterea infracțiunii;

B. nu se poate reține dacă inculpatul a mai comis o infracțiune de același fel într-un termen de 5 ani înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat;

C. se valorifică anterior valorificării tratamentului sancționator aferent formei continuate, reținută în cazul aceleiași infracțiuni.

54 Infracțiunea de evadare:

A. admite instigarea;

B. se va reține în sarcina autorului unei fapte penale, față de care s-a dispus internarea medicală într-o instituție sanitară, cu pază, iar acesta reușește să fugă prin tăierea grilajelor ferestrei;

C. se poate comite numai prin acțiune.

55 Se va reține infracțiunea de cercetare abuzivă:

A. doar dacă întrebuinţarea de promisiuni, amenințări sau violenţe se exercită față de suspect;

B. și când întrebuinţarea de promisiuni, amenințări sau violenţe se exercită față de persoana vătămată;

C. și când întrebuinţarea de promisiuni, amenințări sau violenţe se exercită asupra unei persoane trimise în judecată, în scopul obținerii unei declarații.

56 Omorul:

A. nu absoarbe natural actele de vătămare corporală, dacă, după ce luase hotărârea de a ucide victima, autorul îi taie nasul, cauzându-i slutirea, după care, în aceeași împrejurare, o înjunghie cu un cuțit în zona inimii, provocându-i decesul;

B. calificat, săvârșit din interes material se poate reține concomitent cu premeditarea;

C. se va reține în sarcina tuturor celor cinci membri ai grupului A, dacă în urma încăierării cu grupul B, compus din opt persoane, X, membru al grupului B, decedează pe loc, ca urmare a înjunghierii de către unul dintre membrii grupului A, rămas neidentificat.

57 În ceea ce privește infracțiunea de nedenunțare:

A. este tipică fapta persoanei care luând cunoștință de săvârșirea de către tatăl său a unei infracțiuni de ucidere din culpă, ca urmare a producerii unui accident de circulație, nu înștiințează de îndată autoritățile;

B. se va reține atunci când funcționarul public omite să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de luare de mită de către colegul de birou;

C. nu se va reține în sarcina persoanei care, luând cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni de viol asupra unei victime minore, nu înștiințează de îndată autoritățile.

58 Complicitatea intelectuală:

A. nu poate exista în lipsa unei legături subiective bilaterale între autor și complice;

B. poate interveni doar după comiterea actelor de pregătire de către autor;

C. este specifică infracțiunilor formale.

59 X, nemulțumit de faptul că avocatul său nu i-a efectuat o apărare corespunzătoare în cadrul procesului penal în care a avut calitatea de inculpat, la ieșirea din sediul instanței, l-a așteptat pe acesta, i-a dat un pumn în față, moment în care avocatul, aflat pe scări, s-a dezechilibrat și a căzut, lovindu-se cu capul de treptele scărilor. Deși a fost transportat la spital, unde a primit îngrijiri medicale de urgență, avocatul a decedat. Fapta lui X constituie infracțiunea de:

A. loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;

B. ultraj judiciar;

C. ucidere din culpă.

60 În cazul unei infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață alternativ cu închisoarea de la 15 la 25 de ani:

A. comisă de un minor, se va lua măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de la 2 la 5 ani;

B. comisă de o persoană cu antecedente penale, se poate reține concomitent starea de recidivă postexecutorie și pluralitatea intermediară;

C. comisă de o persoană care a împlinit vârsta de 65 de ani la data săvârșirii, instanța este obligată să aleagă pedeapsa alternativă a închisorii pe o durată de la 15 la 25 de ani.

61 Încredințarea unui autoturism pentru a fi condus de o persoană pe drumurile publice constituie infracțiune :

A. dacă persoana se află în stare de ebrietate, indiferent de nivelul alcoolemiei;

B. chiar dacă persoana care conduce are permis de conducere, însă acesta este necorespunzător categoriei din care face parte autovehiculul condus;

C. continuă.

62 În cazul măsurii educative a internării într-un centru educativ luată pe o perioadă de un an și 6 luni pentru comiterea unei infracțiuni în timpul minorității:

A. executarea se prescrie într-un termen egal cu durata măsurii educative;

B. nu poate opera prescripția executării dacă măsura a fost dispusă pentru săvârșirea unei infracțiuni de viol;

C. nu poate interveni reabilitarea de drept.

63 Infracțiunea de fals:

A. în declarații, nu poate fi comisă în coautorat;

B. intelectual, poate fi reţinută în concurs formal cu infracţiunea de uz de fals;

C. intelectual, se reține în concurs formal cu infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale atunci când înscrisul este întocmit de un funcționar public care nu avea competența de a-l întocmi și care consemnează împrejurări ce nu corespund realității.

64 Infracțiunea de luare de mită:

A. va fi reținută în sarcina expertului judiciar care primește o sumă de bani de la una dintre părțile unei cauze civile pentru a urgenta efectuarea expertizei dispuse de instanță;

B. pentru care a fost condamnat primarul unei localități va atrage confiscarea banilor pe care acesta i-a primit de la mituitorul care, înainte de a remite banii, a denunţat fapta de corupție mai înainte ca aceasta să fi fost descoperită;

C. nu admite tentativa.

65 În ceea ce privește infracțiunea de abandon de familie:

A. are întotdeauna, ca subiect pasiv, un membru de familie al autorului faptei;

B. neplata cu rea-credință, timp de trei luni, a pensiei de întreținere stabilite prin aceeași hotărâre judecătorească, față de doi copii, unul minor, iar altul major, aflat în continuarea studiilor, constituie două infracțiuni de abandon de familie, aflate în concurs;

C. nu se va reține în sarcina celui față de care s-a dispus clasarea pentru infracțiunea de ucidere din culpă, în cazul în care nu a executat cu rea-credință prestațiile periodice stabilite prin hotărâre judecătorească de instanța civilă, în favoarea moștenitorilor victimei.

66 O infracțiune din culpă fără prevedere sancționată de lege doar cu pedeapsa închisorii:

A. poate face parte din structura unui concurs cu conexitate consecvențională;

B. nu poate fi o infracțiune progresivă;

C. comisă anterior dispunerii unei soluții definitive de amânare a aplicării pedepsei și descoperită în termenul de supraveghere, face ca anularea amânării să fie facultativă.

67 Pedeapsa accesorie:

A. se execută pe durata termenului de prescripție a executării pedepsei închisorii;

B. se execută de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, până la împlinirea termenului de supraveghere, în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei;

C. este înlocuită cu pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi, pe durată maximă, în cazul înlocuirii detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii.

68 Împiedicarea producerii rezultatului realizată de către autor:

A. este o circumstanță personală de individualizare;

B. este posibilă în cazul oricărei infracțiuni intenționate;

C. poate fi reținută ca o circumstanță atenuantă judiciară, dacă a avut loc ulterior descoperirii faptei.

69 Răspunderea penală a unei persoane juridice poate fi angajată:

A. doar dacă persoana fizică ce a comis nemijlocit actele de executare are calitatea de organ sau reprezentant al persoanei juridice;

B. chiar dacă nu a fost identificată persoana fizică ce a comis nemijlocit actele de executare;

C. doar dacă forma de vinovăție a persoanei juridice este identică cu cea a persoanei fizice care a comis nemijlocit actele de executare.

70 Amenda care însoțește pedeapsa închisorii :

A. se poate aplica doar în cazul infracțiunilor de rezultat;

B. poate fi aplicată chiar dacă pentru infracțiunea respectivă s-a luat și măsura de siguranță a confiscării bunurilor dobândite în mod vădit prin comiterea faptei;

C. rămâne executabilă chiar dacă în cazul pedepsei închisorii pe care o însoțește s-a dispus amânarea aplicării pedepsei.

71 Se va aplica, în mod obligatoriu, în cazul unei infracțiuni comise sub legea veche care o sancționa cu pedeapsa închisorii de la unu la 5 ani, o lege nouă care :

A. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și introduce prevederea potrivit căreia împăcarea înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea respectivă;

B. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare a inculpatului la 3 ani închisoare și modifică pedeapsa pentru respectiva infracțiune, prevăzând că aceasta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani alternativ cu amenda;

C. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și prevede că fapta constituie infracțiune doar dacă a fost comisă în mod repetat, condiție neprevăzută de legea veche și neîntrunită în cazul faptei care a atras condamnarea.

72 Spre deosebire de infracțiunea de amenințare, infracțiunea de șantaj:

A. este calificată prin scop;

B. este o infracțiune de pericol;

C. presupune întotdeauna obținerea efectivă a unui folos patrimonial sau nepatrimonial injust.

73 Constituie:

A. infracțiunea de abuz de încredere fapta lui X, care prezentându-se în mod nereal electronist, primește două televizoare de la Y spre a le repara, după care le vinde și își însușește banii obținuți;

B. între altele, infracțiunea de înșelăciune în formă agravată, fapta lui X, care prezintă băncii o adeverință de salariat emisă de societatea R SRL, deși în realitate nu era angajat, în acest fel obținând un credit bancar pe care nu l-a mai achitat;

C. infracțiunea de abuz de încredere fapta lui X, care, angajată la o casă de modă, își însușește mai multe țesături de calitate, pe care le duce în atelierul său de acasă, folosindu-le pentru clientele proprii.

74 Proprietarul exclusiv al unui bun nu poate fi autor al infracțiunii de:

A. tulburare de posesie;

B. furt urmăribil la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

C. distrugere în forma de bază.

75 În ceea ce privește infracțiunea de viol săvârșită, în calitate de autor, de către A asupra lui B:

A. nu se va reține în formă agravată, dacă A și B sunt membri de familie majori;

B. fapta se poate comite atât printr-o acțiune, cât și printr-o inacțiune, atunci când A avea obligația legală de a ocroti minora B;

C. nu se va reține circumstanța agravantă generală a comiterii faptei de 3 sau mai multe persoane împreună, dacă A a fost îndemnat de C și D să comită fapta, aceștia asistând ulterior la săvârșire, asigurându-se că nu intră nimeni în cameră.

76 În cazul în care instanța, dispunând condamnarea inculpatului pentru infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată, îl obligă pe acesta la plata cheltuielilor judiciare avansate de către stat în cursul urmăririi penale, al procedurii în camera preliminară și al judecății, însă nu se pronunță asupra cheltuielilor privind interpretul desemnat de instanță care a asigurat interpretarea la termenul de dezbateri:

A. printr-o încheiere, se va înlătura omisiunea vădită, onorariul interpretului urmând a rămâne în sarcina statului;

B. printr-o încheiere, se va îndrepta eroarea materială din dispozitivul sentinței penale pronunțate, cheltuielile privind interpretul urmând a fi avute în vedere la stabilirea cuantumului cheltuielilor judiciare la care a fost obligat inculpatul;

C. printr-o modificare făcută în cuprinsul sentinței penale pronunțate, confirmată prin semnătură, se va dispune majorarea cuantumului cheltuielilor judiciare la care a fost obligat inculpatul.

77 În cursul urmăririi penale:

A. nu este supusă confirmării motivate a procurorului care supraveghează urmărirea penală dispoziția organului de cercetare penală de emitere a unui mandat de aducere față de suspect;

B. cererea de anulare sau de reducere a amenzii judiciare aplicată prin ordonanță de procurorul care efectuează urmărirea penală, se soluționează de procurorul ierarhic superior;

C. procurorul poate sesiza judecătorul de drepturi și libertăți în vederea audierii anticipate a inculpatului, atunci când din cauza unei boli cu evoluție nefavorabilă, există riscul ca acesta să nu mai poată fi audiat în cursul judecății.

78 Are termen în cunoștință și, pe cale de consecință, nu va mai fi citată pentru următorul termen de judecată:

A. persoana vătămată, care, deși a primit personal citația, nu s-a prezentat la judecată;

B. partea civilă, deținută în Penitenciarul Jilava, care a fost citată la un termen la locul de deținere prin administrația acestuia și a semnat personal de primirea citației;

C. inculpatul, care a fost prezent personal la dezbateri și a fost informat asupra datei și a modalității de pronunțare a hotărârii, iar cu ocazia deliberării instanța a hotărât repunerea cauzei pe rol în vederea reluării dezbaterilor, stabilind un nou termen de judecată.

79 Are caracter suspensiv de executare:

A. contestația declarată de procuror împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care a fost revocată măsura arestului la domiciliu luată față de inculpat;

B. contestația declarată de inculpat împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți prin care a fost prelungită măsura arestării preventive, pentru o perioadă de 30 de zile;

C. contestația declarată de procuror împotriva încheierii instanței de judecată prin care s-a constatat încetată de drept măsura preventivă a controlului judiciar ca urmare a împlinirii duratei maxime prevăzute de lege.

80 În ceea ce privește contestația în anulare:

A. va fi admisă atunci când cel condamnat definitiv la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (2) C.pen. și pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, invocă și dovedește faptul că persoana vătămată și-a retras plângerea prealabilă în fața instanței de apel, însă această din urmă instanță a reținut că retragerea nu poate opera, nefiind întrunite condițiile legii;

B. pe calea acesteia nu se poate invoca de către cel condamnat definitiv prin decizia instanței de apel, Curtea de Apel B., faptul că, pe parcursul judecării cauzei de prima instanță, Judecătoria A., procurorul nu a participat la ședința de judecată;

C. în caz de suspendare a executării hotărârii a cărei anulare se cere, condamnatului îi poate fi impusă obligația de a nu părăsi localitatea în care domiciliază fără acordul instanței care soluționează contestația.

81 Dacă în cursul cercetării judecătorești:

A. inculpatul X, avocat, trimis în judecată în fața Curții de Apel B. pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (2) C.pen., pierde calitatea de avocat, instanța sesizată va păstra competența de judecare a cauzei;

B. tribunalul schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care inculpatul X. a fost trimis în judecată, din infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, prevăzută de art. 195 C.pen., în infracțiunea de ucidere din culpă, prevăzută de art. 192 alin. (1) C.pen., va declina competența de soluționare a cauzei în favoarea judecătoriei competente teritorial;

C. este invocată excepția de necompetență materială a judecătoriei, dat fiind faptul că, după citirea actului de sesizare, inculpatul a dobândit calitatea de ministru, judecătoria va păstra cauza spre soluționare.

82 Persoanei vătămate A. i-a fost comunicată la data de 4 ianuarie 2023 (miercuri) copia ordonanței de clasare, dispusă de procuror. Împotriva acesteia formulează plângere adresată procurorului ierarhic superior, pe care o depune la poștă, cu scrisoare recomandată, la data de 25 ianuarie 2023 (miercuri), plângerea fiind înregistrată la unitatea de parchet la data de 30 ianuarie 2023 (luni) și primită de procurorul ierarhic superior în aceeași zi. Plângerea împotriva ordonanței de clasare nu este soluționată de procurorul ierarhic superior în interiorul termenului prevăzut de lege. În aceste condiții, plângerea împotriva soluției de clasare la judecătorul de cameră preliminară:

A. trimisă la data de 25 aprilie 2023 (marți), prin e-mail, la ora 23,00, este în termen, dacă persoana vătămată a primit comunicarea modului de rezolvare a plângerii formulate la procurorul ierarhic superior, la data de 4 aprilie 2023 (marți);

B. va putea fi formulată oricând deoarece plângerea adresată procurorului ierarhic superior nu a fost rezolvată în termen legal, indiferent de data la care se va primi comunicarea soluţiei din partea acestuia;

C. va fi respinsă ca inadmisibilă întrucât a fost formulată tardiv la procurorul ierarhic superior.

83 Reluarea urmăririi penale:

A. se va dispune de către procurorul care supraveghează urmărirea penală, în caz de restituire a cauzei la parchet de judecătorul de cameră preliminară care a constatat neregularitatea rechizitoriului, a cărei remediere necesită efectuarea unor acte de urmărire penală;

B. în caz de redeschidere a urmăririi penale nu se supune confirmării judecătorului de cameră preliminară atunci când ordonanţa de clasare este infirmată din oficiu de procurorul ierarhic superior ulterior comunicării sale persoanelor îndreptățite, potrivit legii;

C. după suspendarea pricinuită de desfășurarea unei proceduri de mediere, nu este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară.

84 În lipsa persoanei vătămate citate, atunci când la locuința acesteia dintr-un imobil cu mai multe apartamente se află un minor cu vârsta de 15 ani care locuiește cu ea:

A. citația se înmânează minorului, care semnează dovada de primire;

B. citația se predă administratorului, iar agentul încheie un proces-verbal;

C. agentul este obligat să se intereseze când poate găsi persoana vătămată pentru a-i înmâna citația.

85 Într-o cauză în care se efectuează cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art. 335 alin. (1) C. pen., săvârșită de un profesor din învățământul preuniversitar de stat:

A. organele ierarhic superioare ale poliției judiciare pot da îndrumări organului de cercetare penală privind cercetarea penală;

B. organul de cercetare penală nu se poate pronunța cu privire la cererea de probe formulată de suspect, în lipsa unei ordonanțe de delegare date de procuror;

C. procurorul poate să dispună preluarea cauzei în care exercită supravegherea pentru a efectua urmărirea penală.

86 În ceea ce privește renunțarea la probe, este corectă afirmația potrivit căreia:

A. instanța de judecată nu poate renunța din oficiu la audierea unui martor încuviințat la propunerea persoanei vătămate, dar va putea, în ciuda renunțării persoanei vătămate, să dispună audierea acestuia;

B. se va putea dispune renunțarea la audierea unui martor dacă aceasta nu mai este posibilă, iar martorul a fost audiat de către judecătorul de drepturi și libertăți în procedura audierii anticipate;

C. se va putea dispune renunțarea la audierea unui martor admis la propunerea inculpatului, în lipsa cererii acestuia, dacă se constată în timpul audierii relatarea unui fapt notoriu, iar instanța apreciază că proba este, astfel, inutilă.

87 Are dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor:

A. fosta soție a inculpatului, doar dacă se dovedește că la data faptei de care acesta din urmă e acuzat, conviețuia cu inculpatul;

B. nepotul de frate al inculpatului;

C. bunica inculpatului.

88 În ceea ce privește judecata, este corectă afirmația potrivit căreia:

A. nu poate fi desfășurată în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii într-o cauză având ca obiect o infracțiune contra patrimoniului care a produs consecințe deosebit de grave;

B. omisiunea acordării ultimului cuvânt al inculpatului atrage sancțiunea nulității absolute;

C. participarea procurorului este obligatorie, sub sancțiunea nulității absolute, și la judecarea acțiunii civile disjunse.

89 Cererea de revizuire a unei hotărâri poate fi formulată:

A. și prin substituit procesual;

B. la instanța civilă atunci când se referă exclusiv la dispozițiile civile din hotărârea penală nedefinitivă vizând restituirea lucrurilor, executorii din momentul pronunțării;

C. și atunci când prin două hotărâri definitive, același inculpat a fost condamnat pentru aceeași infracțiune, la două pedepse cu închisoarea în cuantum diferit.

90 Plângerea prealabilă:

A. reprezintă un act procesual;

B. la fel ca și denunțul, poate fi formulată și de persoana vătămată;

C. ca și plângerea, se poate face prin substituiți procesuali.

91 Inculpatul X este trimis în judecată pentru infracțiunea de înșelăciune în dauna părții civile Y. Cât privește cercetarea judecătorească în cauză:

A. începe întotdeauna cu audierea inculpatului X.;

B. se finalizează prin acordarea ultimului cuvânt al inculpatului;

C. până la terminarea acesteia, Y. poate mări cuantumul despăgubirilor materiale pe care le-a solicitat în cursul urmăririi penale, când s-a constituit, în scris, parte civilă.

92 Măsurile asigurătorii în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune:

A. pot fi luate la cererea părții civile, doar dacă aceasta indică bunurile inculpatului asupra cărora solicită înființarea măsurii;

B. nu pot fi extinse de prima instanță asupra bunurilor părții responsabile civilmente, dacă partea civilă își mărește întinderea pretențiilor după începerea cercetării judecătorești, dar înainte de terminarea acesteia;

C. încetează de drept, dacă persoana vătămată nu introduce acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii de achitare a inculpatului pe motiv că fapta nu e prevăzută de legea penală, hotărâre prin care acțiunea civilă a fost lăsată nesoluționată.

93 Conflictul de competență dintre un procuror din cadrul parchetului de pe lângă tribunal și un procuror din cadrul parchetului de pe lângă o judecătorie din circumscripția acestuia, ambii cu funcție de execuție, se rezolvă de către:

A. procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel;

B. judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul tribunalului;

C. prim-procurorul parchetului de pe lângă tribunal.

94 Acordul de recunoaștere a vinovăției:

A. nu poate fi încheiat dacă împotriva inculpatului s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru infracțiunea de tâlhărie calificată prevăzută de art. 234 alin. (1) și (2) C.pen. (pedepsită de lege cu închisoarea de la 5 ani la 12 ani), iar inculpatul se află în stare de recidivă postexecutorie;

B. nu poate fi încheiat numai cu privire la unele dintre infracțiunile pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de inculpat;

C. nu poate avea ca obiect renunțarea la urmărirea penală, pentru o infracțiune pedepsită de lege cu maximum 3 ani închisoare, chiar în condițiile în care nu există un interes public în urmărirea faptei.

95 Dreptul la tăcere al inculpatului:

A. îi este adus la cunoștință cu ocazia primei audieri doar dacă nu i s-a adus la cunoștință cu ocazia primei audieri în calitate de suspect;

B. poate fi exercitat cu privire la o împrejurare despre care este întrebat, deși a fost de acord să dea declarație cu privire la fapta la care aceasta se referă;

C. presupune și renunțarea la dreptul de a propune administrarea de probe.

96 Renunțarea la apel:

A. poate fi făcută de inculpat numai personal;

B. este revocabilă până la expirarea termenului de apel, cu excepția apelului care privește latura civilă a cauzei;

C. poate fi făcută de procurorul ierarhic superior celui care a declarat apelul, până la închiderea dezbaterilor la instanța de apel, cu excepția apelului care privește latura civilă a cauzei.

97 În procedura de cameră preliminară, judecătorul:

A. poate audia, la cererea părții responsabile civilmente, martori pentru dovedirea unor aspecte de nelegalitate care vizează cercetarea la fața locului efectuată în cursul urmăririi penale;

B. va dispune începerea judecății dacă, după ce anterior, admițând cererile și excepțiile inculpatului și excluzând două declarații de martori, obținute nelegal, a comunicat încheierea parchetului, iar procurorul nu a răspuns în termenul de 5 zile prevăzut de lege;

C. poate invoca excepția necompetenței materiale, ca urmare a faptului că a admis cererea inculpatului de schimbare a încadrării juridice.

98 În ceea ce privește renunțarea la urmărirea penală este valabilă următoarea afirmație:

A. poate fi dispusă numai prin ordonanță și doar de procuror, nu și de organul de cercetare penală;

B. ordonanța prin care s-a dispus renunțarea față de suspectul X., urmărit penal pentru infracţiunea de distrugere prevăzută de art. 253 alin. (1) C.pen., va conţine și dispoziţia de confiscare a obiectului metalic folosit la săvârşirea faptei;

C. revocarea acesteia reprezintă un caz de redeschidere a urmăririi penale.

99 Suspectul X. este cercetat pentru infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, prevăzută de art. 195 C.pen. În acest caz:

A. în baza delegării acordate de procuror, organul de cercetare penală îl poate reține pe X;

B. în baza delegării acordate de procuror, organul de cercetare penală poate încuviința efectuarea unei cercetări la fața locului săvârșirii faptei;

C. dacă din probele administrate rezultă bănuiala rezonabilă că X. a săvârșit și o infracțiune de furt, prevăzută de art. 228 alin. (1) C.pen. și nu există vreunul dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale de la art. 16 alin. 1 C.pr.pen., procurorul dispune extinderea urmăririi penale cu privire la fapta nou descoperită, fără a supune ordonanța de extindere confirmării procurorului ierarhic superior.

100 În procedura confirmării măsurii supravegherii tehnice autorizate de către procuror, judecătorul de drepturi și libertăți poate:

A. confirma măsura, dacă sesizarea procurorului s-a făcut în termen de 48 de ore de la expirarea măsurii;

B. infirma măsura, cu consecința distrugerii probelor obținute, cu excepția datelor ce pot fi folosite într-o altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă informații concludente și utile privitoare la săvârșirea unei alte infracțiuni;

C. lua măsura pe o durată de cel mult 30 de zile.